

Metody :

usta - usta - Ratujący klęka za głową ratowanego. Prawą ręką naciska na szczyt czaszki (czoło) a lewą podłożywszy pod kark odgina maksymalnie głowę do tyłu. Prawą rękę trzyma na czole jednocześnie kciukiem i palcem wskazującym szczelnie zatyka nos. Usta ratowanego muszą być lekko uchylone. Ratujący przyciska swoje szeroko rozwarte usta do ust ratowanego. Po dokonaniu wdechu ratujący oddala twarz od twarzy nie oddychającego i robi wydech na zewnątrz jednocześnie dokonuje sam wdechu.

W ciągu minuty należy dokonać 12 - 15 wdmuchnięć.

usta - nos - Początek jak w poprzedniej metodzie z tą różnicą, że lewa ręka dociska zuchwę dłonią do szczęki a kciukiem i palcem wskazującym zbliża obie wargi do siebie aby tą drogą nie uciekało powietrze wdmuchiwane. Usta ratowanego obejmują nos nieprzytomnego. Dalsze czynności jak w metodzie poprzedniej. Przy tej metodzie istnieje mniejsze ryzyko wypełnienia żołądka wdmuchiwanym powietrzem niż w poprzedniej.

Wiedz że :

metodę usta - usta stosuje się w zasadzie gdy metoda usta - nos nie przynosi rezultatu. W razie dostania się powietrza wdmuchiwanego do żołądka może dojść do wymiotów a w efekcie do zachłyśnięcia. nie należy uciskaniem brzucha starać się usunąć powietrza jakie mogło się tam dostać w czasie wykonywania czynności ratowniczych. jeżeli podczas wdmuchiwania wystąpi silny opór prawdopodobnie jest to wina nieprawidłowego ułożenia głowy lub niedrożności dróg oddechowych

Sztuczne oddychanie u dzieci i niemowląt

stosuje się metodą usta - usta-nos

Ratujący obejmuje ustami równocześnie nos i usta dziecka. Sztuczne oddychanie należy przeprowadzać bardzo ostrożnie ze względu na małą pojemność płuc ratowanego. Można przyjąć że jedno napełnienie płuc wystarczy na kilka wdmuchnięć dla dziecka.

Częstotliwość oddechu w zależności od wieku wynosi:

wiek	liczba oddechów na minutę (w przybliżeniu)
niemowlę	- 40
małe dziecko	- 30
starsze dziecko	- 25
Młodzież	- 20
Dorosły	- 15

Sztuczne oddychanie należy prowadzić do :

czasu pojawienia się samoistnego oddechu u ratowanego. Można to stwierdzić po ruchach klatki piersiowej i nadbrzusza oraz po wydychaniu powietrza z ust i nosa. Dlatego co parę minut należy sprawdzić czy ratowany sam oddycha. czasu przyjazdu karetki i przejęcia przez zespół ratowniczy akcji ratunkowej

Jeżeli podczas prowadzenia sztucznego oddychania u ratującego wystąpią takie objawy jak: zawroty głowy lub zaburzenia wzroku należy na chwilę przerwać akcję ratowniczą i po przeminięciu objawów wznowić ją od nowa.

UWAGA :

Nie wolno stosować wymienionych metod przy zatruciach środkami chemicznymi. Istnieje niebezpieczeństwo zatrucia się ratującego. Przy wyżej opisywanych metodach istnieje niewielkie zagrożenie zakażenia się chorobami zakaźnymi. Mimo to należy zachować ostrożność. Np. zakażenie wirusem HIV może nastąpić wtedy gdy krew lub ślina dostanie się do krwioobiegu ratującego przy zranieniach jamy ustnej. Zakładanie na usta ratowanego np. gazy ma znaczenie jedynie higieniczne i w żaden sposób nie stanowi zabezpieczenia przed zakażeniem